

стоки за смѣтка на ступанытѣ, количествата на парытѣ, които е зель на заемъ, имената, прѣкорытѣ и мѣстопребыва-
нието на заемодавците.

Ако натоварянето въ реченитѣ пристанища е станжало за смѣтка на натоварачите и отъ тѣхните комиссionери, то-
гавъ корабленачалникътъ не е длъженъ да проводи на сту-
панитѣ или на тѣхните повѣрени друго, освѣнь каталога на
товара си, извлѣченъ отъ товарителниците, които е подписалъ,
и каталога на парытѣ, които е зель на заемъ, съдържающъ
и името, прѣкора и мѣстопребываніето на заемодавците.

Чл. 51.) Корабленачалникътъ, който безъ нужда бы зель
пары на заемъ върху корытото, хранытѣ, и принадлежностите
на корабя, или бы заложилъ или продалъ стоки или храны, или
който бы вмѣстилъ въ смѣтките си *аварии* и разноски под-
дѣлни, той е отговоренъ предъ интересуемытѣ и лично длъ-
женъ да повърне парытѣ, или да заплати вешитѣ, които е
заложилъ или продалъ, а въ нужда подлежи и подъ наказателно
за тѣзи нѣща преслѣданье.

Чл. 52.) Освѣнь ако са законно докаже че корабътъ не
е вреденъ за плуванье, неговата продажба безъ особенното
позволеніе на ступанытѣ са забранява на корабленачалника,
въ противенъ случай продажбата са уничтожава; и корабле-
началникътъ лично са задължава да заплати причиненытѣ за-
губы отъ нея.

Невредността за плуваньето на корабя са доказва чрѣзъ
изложеніе, направено отъ заклеты прищѣнители, опредѣляемы,
въ Турція, отъ търговското сѫдилище, ако ли нѣма таквози,
отъ търговското писалище, ако не сѫществува и таквози, то-
гавъ отъ Градскъя съвѣтъ; а въ чуждина, отъ Турскъя кон-
сулъ, ако ли нѣма, тогавъ отъ мѣстното надлежно Началство.

Когато нѣма цѣломощie и наставленія отъ страна на
ступанытѣ, продажбата на корабя за подобна доказана не-
вредность за плуваньето са извѣршва чрѣзъ публично над-
даванье.

Чл. 53.) Съкѣй корабленачалникъ, който са е задължилъ